

5297 3die Bøh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871.

5298

maaskee burde hœe i Sandvig, saa skal jeg bemærke, at vi ved 2den Behandling jo slet ikke have bevilget Boligen, men kun Taarnet. Naar det ærede Medlem siger, at, fordi de ved tydske Kyst, ved Arcona og ved Dars have store og brillante Fyr, kunne vi dog ikke have saadanne paa vore Kyster, da vi kun ere Smaafolk (Hage: Det har jeg ikke sagt!) — Ja, omtrent; det var ialfald Meningen — saa siger jeg, at f. Ex., om end vor Hovedstad er lille, og Berlin er stor, kunne vi dog godt oplyse vor Hovedstad med Gas, ligesom man gjør i Berlin, og vi ville dog ikke oplyse vor Hovedstad med Tran, fordi den er mindre end Berlin. Nei, ere vi mindre, da bliver Følgen den, at vi mulligen faae færre Fyr, men vi maae have Fyr af samme Veffaffenhed, som andre Nationer have dem. Her er nu ikke Tale om et nyt Princip, ja ikke engang om at anlægge et nyt Fyretablisement paa et nyt Punkt, men her er Tale om at anlægge et godt Fyr istedetfor et daarligt paa et Sted, hvor Hovedtrafikken gaaser. Her er altsaa ikke Tale om at gaae over til noget Nyt, men kun om at følge med Tiden. Jeg skal imidlertid ikke spille flere Ord paa dette Forslag. Jeg har vigtigere Sager at tale om idag, og haaber, at Thinget vil fastholde sin Beslutning fra anden Behandling og tilstaae dette forbedrede Fyr paa Bornholm. Endnu skal jeg dog gjøre en Bemærkning med Hensyn til den Rusmand, der er strandet paa „Hvide Odde“, og med Hensyn til hvilken det ærede Medlem yttrede, at den var strandet, fordi Bornholm laa den i veien. Ja, ganske vist laa Bornholm den i veien, men hvis det ærede Medlem vil tage dens Journal for sig og sætte Courfen af, da vil han, hvís han forstaaer Rusfift, see, at Courfen faldt indenfor Synskredsen af Bornholms Fyr, og det skulde Rusmanden altsaa have kunnet see, inden han gik ind paa „Hvide Odde“. Lader os altsaa blive staaende ved, hvad vi vedtoge ved anden Behandling, det haaber denne Sag bedst. — Med Hensyn

til, hvad den ærede Ordfører sagde om det befarne Mandskab, skal jeg bemærke, at jeg virkelig ikke dert er enig med den ærede Ordfører. Det er jo meget smukt og godt, at den ærede Ordfører altid tager det befarne Mandskab under sin Varetagt. Jeg vil ogsaa gjerne tage det under min Varetagt, men vi maae dog lægge Mærke til, at der, som den ærede Ordfører selv bemærkede, ikke gjælder nogen bestemt Værnepligtstid for det befarne Mandskab, og jeg troer, at vi kunne være altfor enime imod det ved at begunstige det her i dette Tilfælde, hvor vi see, at der ved Stopningen af Søfoll iaar er mange flere Befarne, der ingen Tøgt have, end dem, Marinen vil faae Anvendelse for. Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem i, at, hvad der staaer i Bemandsreglementet for den danske Marine paa høire Side, skal være Rettesnor for, hvor mange Befarne der aarlig skal udskrives til Nvelse. Det er kun anført exempelviís, og det er desuden en Anordning og ikke nogen Lov, der har været forhandlet her i Rigsdagen; det er en Bestemmelse, der er tagen i Ministeriet, og det er som sagt kun exempelviís fremfat, hvilket Antal Skibe der kan bemandes med det og det Mandskab. Naar nu Rigsdagen gaaser ind paa den Udrustningsplan, som er forelagt, saa maa den ogsaa gaae ind paa at bevilge Udskrivning af det dertil fornødne Mandskab, og naar „Wgjn“ og „Slesvig“ ikke have været opførte paa Marineministeriets tidligere Liste, saa ligger dette kun dert, at Finantsudvalget har forlangt oplyst, hvilke Skibe der skal udrustes i Genhold til Udrustningscontoen paa Finantsloven. „Wgjn“ staaer nemlig paa Opmaalingscontoen og „Slesvig“ paa sin egen Conto, saa at Ministeriet ikke har kunnet anføre dem i sine Dplysninger. Jeg troer ikke, at der virkelig er nogen Grund til at anke over Ministeriets Fremgangsmaade i Henseende til det befarne Mandskab, som det er stillet iaar.

Jeg kommer nu til det store Strids-